

Wielerseizoen 2011, 33ste wedstrijd, Roborst, do 21 juli, WAOD, reeks F2(+F1), 13(+17) deeln, 55 km, 7 ronden, 2° pl., Belgisch kampioen

Paul Hunninck wordt Belgisch kampioen in geliefkoosde klimkoers Roborst !

Roborst, Vlaamse Ardennen, Belgisch kampioenschap reeksen F1 en F2 in één koers. Weken gedroomd van een podiumplaats, laat staan de kampioenentruï. Na mijn val in Oost-Eeklo op 15/5/11, dreigde die droom in rook op te gaan, maar mits volgehouden en gerichte oefening, kon mijn succes op 9 juli in de klimkoers in Kruishoutem, mij reeds een riem onder het hart steken om terug te geloven in een mooie prestatie in de selectieve koers Roborst. Stil dorpje Roborst, mijn favoriete omloop, in 2009 en 2010 goed voor twee zeges, een tweede en een vijfde. Vijf hellingen, verdeeld over 8 km, waarvan een helling van circa 2 km langs de kerk en een helling van 2 km vertrekkende aan de spoorlijn.

In de eerste ronde ga ik ten aanval op het vlakke deel vòòr de lange helling langs de kerk, passeer alleen de aankomstlijn, hoor de speaker correct mijn naam uitspreken en Willy, de beste supporter van het land, roepen: “nie forceren, Paul, nog te vroeg !”. Mijn bedoeling is niet zomaar en wanhoopsdaad plegen door een ganse koers alleen vooruit te rijden, maar wel het initiatief te nemen om de koers zo vroeg mogelijk open te berekenen en door mijn vlucht enkelen aan te sporen mij te vervoegen en mee te werken aan de goede ontsnapping. Pierre Romery is in aantocht, Hauttekeete, Dezegher en Louis Vandenbroeck zoeken eveneens aansluiting. Nog voor het einde van de tweede ronde is alles terug samen.

Op de volgende beklimming langs de kerk neemt Daniel Hauttekeete de leiding en trekt de ganse klim strak door, dan neem ik over en we maken het verschil samen met Boulard, Deneef en Dezegher, de groep der favorieten. Ook deze poging leidt een kort bestaan want Jozef Denaeghel brengt alles terug op de klim langs de kerk.

Op het einde van deze klim maak ik terug een verschil en krijg aansluiting van een aarzelende Roland Boulard. We draaien niet overtuigend rond. Als we aan de spoorweg naar rechts opdraaien om de beklimming aan te vatten, zie ik schuinrechtsonder Jef Deneef afsplitsen van en ontsnapte renner. Deze renner is Daniel Hauttekeete die alles heeft gegeven om het gat op Boulard en mij te dichten. Jef heeft gereageerd op Hauttekeete, gewacht tot zijn bobijntje op was, gedemarreerd en alleen bij ons (Boulard en ik) gereden. Zo vormen we – durf het niet goed denken – de beslissende kopgroep, want met Jef erbij komt de rest niet meer terug.

We draaien met drieën goed rond en als we het bordje aan de aankomst zien met “ 3 ” erop, hebben we een geruststellende voorsprong. Boulard denkt er eveneens zo over, want vanaf dan neemt hij geen meter meer over, niettegenstaande Jef het hem tot drie maal toe vriendelijk gevraagd heeft. Jef en ik

doen het werk, Boulard blijft in het wiel. Roland Boulard kan wegens te weinig deelnemingen geen kampioen worden, bijgevolg zijn Jef en ik, als we vooruit blijven, zeker van de titel. Boulard beseft dit ook, daarom laat hij ons het werk doen en neemt geen enkel risico om in de sprint te kort te schieten, terwijl hij heel goed weet dat hij op papier een beter sprinter is dan ik. Door mijn strijd lust echter die ik ten toon heb gespreid zal hij geïmponeerd zijn en angstig denken dat ik bergop toch nog eens zou kunnen aanvallen en hem op de meet kloppen.

In de laatste toer, op een kleine km van de meet, roept Jef tot Boulard: “Rij maar, ge moogt de rit winnen!”. Ik ga stilzwijgend akkoord, evenwel met lichte tegenzin, want in het verleden heb ik enkele nare ervaringen beleefd met de renner Boulard. Daarop neemt Jef mijn hand in de zijne. Met onze handen in elkaar in de hoogte fietsen we langzaam over de eindstreep en behalen samen de titel van Belgisch kampioen, Jef in de reeks F1 en ik in F2.

Twee kampioenen en Boulard als overwinnaar van de wedstrijd. Zo is iedereen tevreden, de sfeer is er zeker niet slechter om. Gelukwensen en emoties alom, een droom is waar geworden, de driekleurige trui, een gans jaar lang. Waaaaw !

Categorie F1/F2: 1.Roland Blanchaert (Bekkerzeel, winnaar cat. F2) 2.Jozef Deneef (Denderleeuw, winnaar cat. F1, kampioen van België) **3.Paul Hunninck (F2-2, kampioen van België)** 4.Helmuth Tas (F1-2) 5.Noël Rogge (F2-3) 6.Daniel Hauttekeete (F2-4) 7.Louis Van Den Broeck (F2-5) 8.Eddy Cobbaut (F2-6) 9.Eddy De Vuyst (F1-3) 10.Pierre Remory (F1-4) 11.José Dezegher (F2-7) 12.Luc Verkinderen (F2-8) 13.Luc Roelandt (F1-5) 14.Jozef De Naeghel (F1-6) 15.Robert Maldrie (F2-9) 16.Dirk Caekebeke (F1-7) 17.Willy De Regge (F2-10) 18.Emmanuël De Loor (F1-8) 19.Hans Van Lierde (F1-9) 20.Tony Baudonck (F1-10) 21.Robin Van Kerschaver (F2-11) 22.Luc D'Haeseleer (F2-12) 23.Philemond Delgouffe (F1-11) 24.Dirk De Cauwer (F1-12) 25.William Govaert (F1-13) 26.André De Boelpaep (F1-14) 27.José Hoebeke (F1-15) 28.Pascal Cornand (F2-13) 29.Jan De Smet (F1-16) 30.Etienne De Gucht (F1-17)